

ת"ד 508/09/16 - מדינת ישראל נגד עומר סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 508-09-16 מדינת ישראל נ' סרחאן

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול

נגד
הנאשמים:
עומר סרחאן
ע"י ב"כ עו"ד מטר

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין אי ציות לתמרור 302 ונהיגה בקלות ראש, עבירה על תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיפים 62(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 15.2.16, בשעה 22:23 לערך, נהג הנאשם ברכב בגבעתיים, ברחוב ברדיצ'בסקי, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם רחוב וייצמן, לא ציית לתמרור 302, המוצב בכיוון נסיעתו, החל בפניה שמאלה בצומת, מבלי לתת זכות קדימה לרוכב קטנוע שנסע אותה עת ברחוב וייצמן, מכיוון צפון לכיוון דרום ומימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, חסם דרכו ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו הרוכב המעורב חבלה של ממש - שבר במרפק ימין וניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - רס"ל רוני חייק, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן **ת/1**, עדת תביעה מספר 2 - רס"ב ליאורה ימין, מטעמה הוגשה הודעת הנאשם, שסומנה **ת/2**, עד תביעה מספר 3 - רוני מרחבי, בוחן תאונות דרכים, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: **ת/3** תרשים, **ת/4** - סקיצה, **ת/5** עד **ת/14** מזכרים, עד תביעה מספר 4 - ניב ביבי, רוכב הקטנוע המעורב.

כמו כן הוגשו בהסכמה תעודות רפואיות, שסומנו **ת/15**.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותם של עדי התביעה והראיות שהוגשו:

עד תביעה מספר 3, קבע כי שדה הראיה לימין, כאשר רכב הנאשם בקו העצירה הנו כ- 50 מטרים ובהמשך, כאשר רכב הנאשם בקו הצומת הנו 80 מטרים.

עד תביעה מספר 4, העיד כי נסע ברחוב וייצמן, במהירות של 40 קמ"ש לערך ובהגיעו לצומת האמור, הבחין כי הנאשם, לא עצר את רכבו, לא נתן לו זכות קדימה ונכנס לצומת. העד מסר כי צפר, אך רכב הנאשם חסם את דרכו והוא החליק עם האופנוע ונחבל בכל גופו.

העד נחקר והשיב כי אינו יודע להעריך את המרחק ממנו הבחין לראשונה ברכב הנאשם ולבקשת הסנגור, סימן את המקום המשוער ממנו הבחין לראשונה ברכב, את המקום בו היה רכב כאשר הבחין בו לראשונה ואת מקום התאונה המשוער, על גבי ת/3, כמפורט בעמוד 14 לפרוטוקול, שורות 8-25.

עוד טען העד במהלך חקירתו הנגדית, כי אינו זוכר אם התאונה אירעה לפני או אחרי הצומת.

העד לא ידע לומר בוודאות, היכן היה, כאשר הבחין לראשונה ברכב הנאשם והיכן היה הרכב עצמו.

העד נחקר והשיב כי אם הנאשם היה עוצר את רכבו ומביט שמאלה וימינה, היה מבחין בו מתקרב לצומת וכן, העיד כי ניסה לבלום ולצפור, על מנת למנוע את התאונה, אך רכב הנאשם נסע במהירות, נכנס לצומת וחסם את דרכו.

העד מסר כי האופנוע ניזוק כולו וכי הוא עצמו נחבל ופונה באמבולנס לבית החולים.

עדת תביעה מספר 1, הגיעה לזירת התאונה, כמתואר ב-ת/1.

העדה נחקרה והשיבה כי כלי הרכב הוזזו לפני הגיעה למקום.

העדה נחקרה והשיבה כי עם הנאשם היה נוסע, אדם שעובד אתו, שמסר לה במקום התאונה, כי האופנוע נסע במהירות.

לשאלת המשך של הסנגור, השיבה העדה כי לא ראתה את העד שבנדון יושב ברכב, הוא היה בקרבת הרכב ומסר לה כי היה עם הנאשם והבחין כי הנאשם עצר בעצור והאופנוע נסע במהירות ונכנס בו.

עדת תביעה מספר 2, נחקרה והשיבה כי הנאשם מסר לה במהלך חקירתו, כי אין לו עדים לתאונה ולאחר שעיינה בתיק החקירה, השיבה כי בתיק מזכרים של עד תביעה מספר 3, לפיהם, ניסה לאתר טלפונית, את העד שפרטיו נרשמו ב-ת/1.

עד תביעה מספר 3 הגיע למקום התאונה, כחודשיים לאחר האירוע, קבע את שדה ראייה בכיוון נסיעת הנאשם, כמפורט לעיל, שרטט סקיצה וערך תרשים של הצומת וכן, ניסה לאתר טלפונית את עד הראיה לתאונה, קייס עוקבא וכשהצליח

ליצור עמו קשר, כמתועד ב-ת/7, מיום 18.5.16, מסר לו העד, כי ראה את מה שקרה בתאונה, אבל אין לו זמן להגיע לתחנת המשטרה ואינו רוצה למסור עדות. ב-ת/6, מיום 21.5.16, מסר העד כי לא היה ברכב בזמן התאונה, אלא רחוק, לא ממש ראה מה שקרה ואינו יכול למסור פרטים נוספים.

בהודעתו, מסר הנאשם כי בהגיעו לצומת האמור, עצר את הרכב בקו העצירה, התקדם לכיוון הצומת, נתן זכות קדימה לשני כלי רכב שהגיעו מימינו ולאחר שהחל בפניה שמאלה והשלים למעשה את הפניה, הגיע הרכב המעורב, ניסה לעקוף אותו מימין, לא הצליח ופגע ברכבו.

הנאשם נשאל אם יש לו עדים לתאונה והשיב בשלילה.

הנאשם נשאל והשיב כי הבחין ברכב רק ברגע המגע בין כלי הרכב ואישר כי שדה הראיה היה פתוח.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ומר קייס עוקבא.

על פי עדות הנאשם, בהגיעו לצומת שבנדון, עצר בקו העצירה, נתן זכות קדימה לשני כלי רכב, החל בנסיעה ולאחר שעבר את הצומת, הגיע הרכב במהירות, לדעתו, ניסה לעקוף את הרכב מימין, לא הצליח, פגע בכנף הימנית- הקדמית של הרכב ונפל.

הנאשם נחקר והשיב כי הבחין ברכב רק לאחר המגע בין כלי הרכב ולא ראה אותו במהלך הכניסה לצומת - עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 22-31.

הנאשם נשאל מדוע אמר לשוטרת בשטח, כי נכנס לצומת ואז אירעה התאונה, בעוד שבבית המשפט, מסר כי חלף את הצומת ואז אירעה התאונה והשיב כי לאחר התאונה היה מבולבל.

עד ההגנה, מסר כי המתין במקום לנאשם וראה שרכב הנאשם פנה שמאלה ואחרי כ-20 מטרים, הגיע הקטנוע, במהירות ועקף את רכב הנאשם מימין.

העד נשאל מדוע לא שיתף פעולה עם הבוחן והשיב כי אינו מחויב לעשות כן ודי בכך שבא לבית המשפט.

העד נשאל והשיב כי הנאשם עצר עצירה מוחלטת לפני הצומת וכי הבחין בזה במסעדה הנמצאת בצומת, שם המתין לנאשם.

העד נשאל מדוע אמר לבוחן שהיה רחוק ולא יכול למסור פרטים לגבי התאונה והשיב כי "נלחץ" וזה לא נכון שהיה רחוק מהמקום.

בהמשך חקירתו, טען העד כי הבוחן לא התקשר אליו ואיש לא דיבר אתו על התאונה.

לשאלת בית המשפט, אם איש שלא דיבר אתו לגבי התאונה, למה התכוון כשמסר ש"נלחץ", השיב העד כי התכוון לזמן התאונה, עת דאג לנאשם ולרכב, נחקר על ידי השוטרת או השוטר שהגיעו למקום ועל ידי הבוחן שהגיע למקום.

לשאלת בית המשפט, כיצד התבטא הלחץ, השיב העד כי הוא נוטל כדורים.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי ראיות הצדדים, שמעתי העדויות והסיכומים, אני קובעת כי המאשימה לא הצליחה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם אחראי לגרם תאונת הדרכים שבנדון.

אציין, כי עדותו של עד ההגנה, לא היה בה כדי לתרום דבר וחצי דבר להגנת הנאשם, שכן, איני יכולה ליתן אמון בעד, שגרסתו, באשר לנסיבות בהן נמנע מלמסור עדות במשטרה, נשמעה לא אמינה וזאת בלשון המעטה.

מנגד, עדותו של המעורב, לא הייתה עקבית דיה - המעורב לא ידע לומר היכן אירעה התאונה, אם בצומת עצמו, לפניו, אחריו, שינה גרסתו מספר פעמים ולכן, לא נסתרה למעשה גרסת ההגנה, לפיה התאונה אירעה אחרי הצומת, בשלב בו הנאשם, השלים את הפניה שמאלה והמעורב, הוא שניסה לעקוף אותו מימין.

עדותם של עדי התביעה הנוספים, השוטרת שהגיעה למקום התאונה, השוטרת שגבתה הודעת הנאשם והבוחן שיצא לצומת חודשיים לאחר התאונה, לא היה בה כדי לסייע למאשימה.

גרסתו של הנאשם לפיה, עצר כדון, נתן זכות קדימה לכלי רכב אחרים, החל בפניה שמאלה ולאחר שהשלים את הפניה או בסמוך לכך, פגע בו הרוכב המעורב, שניסה לעקוף את הרכב מצד ימין, לא נסתרה בבית המשפט ולא מצאתי כל סיבה להעדיף את גרסת המאשימה, על זו של ההגנה.

לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.